

[Palle Simonsen]

I går kom fra OECD den seneste rapport med råd til OECD-landene. Jeg går ud fra, at regeringen har haft lejlighed til at læse den, selv om der foregår meget i huset i disse dage og disse timer. Jeg har i hvert fald hæftet mig ved, at man i anbefalingerne siger, at det, det drejer sig om, er at stimulere investeringslysten – altså det, jeg lige har stået her og sagt til regeringen. Man siger også, at det kan man gøre ved at reducere selskabsbeskatningen, det kan man gøre ved at skabe bedre adgang til investeringer, ved at give tilskud til investeringer. Ja men det er altså det stik modsatte af, hvad regeringen er på vej til at få gennemført i dette folketing.

Stadig væk har vi en forhåbning om, at regeringen ikke får flertal for at gøre det vanskeligere for produktionen, men hvis det nu lykkes for regeringen at få dette flertal i morgen, hvad vil den så gøre, hvis der er en række andre lande, som følger OECDs henstillinger og dermed bringer sig i en mere konkurrencedygtig situation? Det, der er afgørende for os, er jo, at vor konkurrenceevne bliver forbedret sammenlignet med de lande, vi konkurrerer med. Jeg synes nok, at den rapport bør give regeringen anledning til meget alvorlige overvejelser omkring de ting, som den foretager sig.

Vi har fra konservativ side lagt vores 4 punkts plan frem med bl. a. forslag om lønstop og forslag om at erstatte dyrtidsportioner med skattelettelser, som virkelig kunne bidrage til at forbedre konkurrenceevnen, hvor der er tale om en stram indkomspolitik. Vi føler os overbevist om, at regeringen vil blive tvunget til at anvende tanken om skattepolitik kombineret med indkomspolitik, for når der er problemer med hensyn til at få lønmodtagernes accept, kan vi jo ikke finde nogen enklere og bedre løsning end at erstatte kommende lønstigninger med skattelettelser. Jeg håber, regeringen vil tænke mere alvorligt over denne tankegang, som egentlig er så snublende nær.

Vi har ligeledes fremsat vores ændringsforslag om ændring af den offentlige sektors budgetudvikling, og som jeg har sagt det tidligere: vore forslag er til rådighed stadig for regeringen, selv om de er blevet forkastet forleden dag. Regeringen kan altså ikke beskyldes det konservative folkeparti for, at der mangler alternativer.

Lad mig til slut sige, at der må gøres en meget alvorlig indsats for at stimulere investeringslysten og forbedre konkurrenceevnen. Der må gøres en meget alvorlig indsats for at bremse op over for den offentlige sektors enorme ekspansion. Det fremgår klart af alle økonomiske redegørelser, at det haster, og at vi i virkeligheden får mindre og mindre spillerum. Vi kan også se i de økonomiske redegørelser, at selv om det måske kunne lykkes i løbet af nogle få år at få balance imellem eksport og import, så vil vi stadig væk have et meget stort betalingsbalanceunderskud på grund af den forrentning, der skal finde sted af allerede stiftet gæld. Vi vil slæbe med det i mange år, og der skal derfor være et mere ambitiøst mål end ligevægt mellem eksport og import, hvis vi skal forbedre vores økonomiske situation i 1980'erne. Vi kan ikke leve af den offentlige sektor, men vi kan gennem styrkelse af den private sektor bringe os ud af krisen og genskabe tilliden til det danske samfund. Men jeg vil gerne sige meget alvorligt til regeringen: Det haster med konsekvente løsninger.

Glensgård (FP):

Regeringen Anker Jørgensen misregerer Danmark. Nogenlunde de samme ord, men med et ændret partinavn, blev fremsat af en forholdsvis kendt socialdemokrat, ganske vist ikke for nærværende medlem af dette ting, men jeg skal alligevel tillade mig at citere ham. Det er fra Folketingstidende 1974–75 (1. samling) fra 5. december 1974, sp. 2783. Den kendte socialdemokrat sagde:

»Jeg erindrer ikke, at nogen statsminister, måske bortset fra en Estrup og en Madsen-Mygdal, i den grad har provokeret og lagt sig ud med alle de partier og alle de organisationer, som han i stedet for skulle have udviklet et nært og tillidsfuldt samarbejde med. Med en, jeg vil sige uhørt brutalitet søger han at likvidere den frie forhandlingsret, og tilmed sker det få dage efter, at man har opfordret parterne til at færdiggøre forhandlingerne inden januar. Med sin handling leder statsministeren med ilden.«

Videre sagde den kendte socialdemokrat (sp. 2785):

»Hvad er det da, socialdemokratiet vil? Først og fremmest ønsker vi at medvirke til et folketing med bredde bag beslutningerne,